

SLOVENCEM PO SVETU

SLS + SKD Slovenska ljudska stranka

Izvršilni odbor

Ljubljana, 25. aprila 2000

IZJAVA

SLS + SKD Slovenska ljudska stranka želi z vso odgovornostjo delati za blagor slovenskega naroda, države in družbe. Združena stranka bo v prihodnje še okrepila pozornost do Slovencev v zamejstvu in po svetu, ki sta jo prej že izkazovali ločeni stranki. Slovenci, ki živijo zunaj meja slovenske države, so del slovenskega narodnega občestva, s katerim mora Slovenija v novih političnih, gospodarskih, kulturnih in komunikacijskih okoliščinah razvijati vsestransko sodelovanje v duhu univerzalnega slovenstva.

V tem smislu hoče stranka po prehodnem obdobju v organe odločanja (Izvršilni odbor, Svet in Glavni odbor) vključiti izvoljene predstavnike Slovencev iz zamejstva in po svetu, da bi lahko neposredno in polno sodelovali v delu stranke.

Stranka čuti posebno odgovornost za polno in neovirano uresničitev aktivne in pasivne volilne pravice slovenskih državljanov s stalnim bivališčem v tujini in si bo prizadevala za ustrezno rešitev po novem volilnem zakonu.

dr. Franc Zagožen,
predsednik

Bajuk v 2. in 3. krogu

BAJUK TUDI V DRUGO NI DOBIL ZADOSTNE PODPORE

Državni zbor je 26. aprila na tajnem glasovanju tudi v drugem poskusu zavrnil predlog pomladnih strank (SLS+SKD, SDS) za izvolitev Andreja Bajuka na položaj predsednika vlade.

Kot je sporočil predsednik DZ Janez Podobnik, je na tajnem glasovanju v drugem poskusu „za“ predlaganega mandatarja glasovalo 43 poslancev, „proti“ pa 10.

Za izvolitev bi kandidat potreboval večino glasov vseh poslancev - torej najmanj 46 od skupno 90 poslank in poslancev. V prvem krogu pred tednom dni (20. aprila) je za izvolitev Andreja Bajuka glasovalo 44, proti pa 33 poslancev.

POSLANCI SO SE ODLOČILI ZA TRETJI KROG

Državni zbor je 28. aprila sklenil, da bo izvedel še tretji krog volitev predsednika vlade, v katerem bodo poslanci po izglasovanju nezaupnice Janezu Drnovšku in dveh neuspešnih poskusih izvolitve kandidata pomladnih strank (SLS+SKD, SDS) Andreja Bajuka še enkrat poskusili izvoliti mandatarja za sestavo prehodne vlade do rednih parlamentarnih volitev letos jeseni.

Parlamentarna večina je omenjeni sklep sprejela s 46 glasovi proti 44, pri čemer sta poleg 44 poslancev pomladnih strank (SLS+SKD, SDS) za ponovne volitve predsednika vlade glasovali še poslanci Polona Dobrajc (bila je članica Jelinčičeve nacionalne stranke SNS) in podpredsednica DZ Eda Okretič-Salmič (Upokojenci DeSUS). Tako so med 90 poslankami in poslanci DZ proti tretjemu krogu mandatarskih volitev, s katerim se vnovič odlaga možnost razpisa predčasnih volitev, glasovali vsi poslanci LDS in ZLSD, preostali poslanci DeSUS in SNS ter predstavnika madžarske in italijanske narodne skupnosti.

Pred prehodom na glasovanje o omenjenem sklepu je svoj glas obrazložila le poslanka SNS Polonca Dobrajc, ki je med drugim poudarila, da bo glasovala za tretji

krog, saj ne vidi razloga, da se omenjeni krog ne bi izvedel, še posebej ob dejstvu, da predčasne volitve verjetno bodo. Poleg tega pa je pozdravila odločitev skupine desetih poslancev LDS, ki je v sredo vložila predlog za ponovne volitve predsednika vlade. Polonca Dobrajc je opozorila še na „lov na čarovnice“, ki je potekal, odkar se s kolegico Edo Okretič-Salmič nista hoteli podpisati pod spisek poslancev, ki so za predčasne volitve. Po njenih besedah je kriza vlade povzročila krizo parlamenta in pokazala na nemoč poslancev. Dobrajčeva, kot je dejala, od novih volitev ne pričakuje ničesar; pričakuje pa, da bodo imeli poslanci še enkrat možnost, da se brez nadzora, ki je potekal pri raznih tajnih glasovanjih, izjasnijo po svoji vesti.

Državni zbor je nato določil, da bo novo izredno sejo in glasovanje o kandidatu oziroma kandidatih za predsednika vlade začel v sredo, 3. maja, ob 10. uri. V tretjem in zadnjem poskusu bo kandidat za razliko od prvih dveh krogov sledeč določbam ustave za izvolitev potreboval t.i. **navadno** večino opredeljenih (t.j. brez neodločenih belih) glasov vseh **navzočih** poslancev.

Pri tem je važno, da so pomladniki dobili še dva glasova, ki sta jim pomagala pri teh uvodnih volitvah. Če bosta ta glasova vzdržala še pri volitvah mandatarja, potem lahko upamo, da bo Bajuk izvoljen.

A kaj vemo, kakšna je zakulisna borba. Ali poslanci mislija zares? Spomnimo se še na Pucka. V sredo bomo videli.

Ko boste imeli časopis v rokah, bo že odločeno. O odločitvi se lahko pozanimajte pri uredništvu.

MARKO KREMŽAR

OKRNIJENI SPOMIN

Pred časom smo brali v 'nekem' ljubljanskem listu pomenek z 'nekim' slovenskim katoliškim izobražencem. Namenoma ne omenjam imen, ker ne nameravam pisati o osebi, marveč ob pojavu, ki je vreden opozorila.

Kot kaže, so komunisti toliko časa, na vse načine poudarjali „novo slovensko zgodovino“, ki naj bi se pričela v štiridesetih letih dvajsetega stoletja, da so celo nekateri med njihovimi načelnimi nasprotniki pozabili na svoje več kot stoletne korenine. Kako naj si sicer razlagamo naslednja mnenja?

Do prve svetovne vojne naj bi bila, po mnenju tega izobraženega rojaka, za slovenske laike v Cerkvi značilna „pasivna drža“, ki sega „stoletja nazaj“. Kljub vsemu pa naj bi se, tako ugotavlja, „s tem, ko smo Slovenci začeli s svojo državo, govorimo o letu 1918, v Cerkvi začelo življenje.“ Potem nadaljuje: „Nastale so razne organizacije in združenja, takrat so jih imenovali bratovščine, ki so bile kar aktivne. Mislim pa, da potrebuje današnji človek drugačno aktivnost. Aktiven si tako, da si pri stvari angažiran. Ne samo, da prideš na neko prireditev, ampak da sokreiraš, soustvarjaš, sodeluješ, soprispevaš in tudi sojemlješ oziroma daješ in jemlješ iz skupnega žaklja. To je model, ki je čedalje bolj potreben v novem tisočletju.“

Čista resnica je, da naši predniki, ki naj bi bili še „kar aktivni“, niso nikdar govorili o angažiranosti, ker so se trudili za slovensčino čim bolj prosto tujk. Bili so zavzeti in predani delu za svoj narod in za Cerkev, kateremu so se radi z vso dušo posvečali. Vendar to delo ni potekalo v okviru bratovščin, kot meni pisec. Od časov prvega katoliškega shoda, to je trideset let pred datumom, ki naj bi po mnenju avtorja pomenil pričetek katoliške osveščenosti med Slovenci, so naši laiški predniki različnih stanov že soustvarjali in soprispevali k rasti katoliškega občestva. Pri tem niso mislili, da ustvarjajo model za kako novo tisočletje. Delali so po tedaj že skoraj dva tisoč let starem modelu, ki je edini sposoben v človeku in v družbi

rojevati sadove. 'Solidarnost', ki je bila v tistih časih med nami poznana po slovenskem izrazu 'vzajemnost', je bila precej bolj razširjena in tudi doživeta, kot je na primer zdaj, po pol stoletnem eksperimentu 'znanstvenega' socializma.

O Katoliških shodih, o katoliškem združništvu, o delovanju Marijinih družb, se zdi, današnji rod Slovencev ne ve dosti. Nihče jim očitno ni pravil o prosvetnih društvi, ki so vsa temeljila na prostovoljnem delu, o mogočem vzponu Orlovstva med katoliško mladino, o mednarodnih nastopih te mladine v Sloveniji, nikdar niso slišali o veličastnem Euharističnem kongresu, o postavljanju euharističnih križev po gorah, pa tudi ne o njih rušenju, ne vedo, da je bil tik pred vojno v Ljubljani prvi mednarodni kongres Kristusa Kralja, ki ne bi bil mogoč brez osveščenih in dobro organiziranih, zavzetih katoliških laikov. Mnogi rojaki so danes prikrajšani za poznanje bogatih izkušenj slovenskega misijonstva in laiškega apostolata, ki je bil med obema vojnama živo prisoten po vseh slovenskih škofijah. To apostolsko delovanje ni potekalo po sicer spoštovanja vrednih tirnicah bratovščin, temveč v okviru sodbnih organizacij Katoliške akcije in raznih duhovnih gibanj.

Če kdaj, je v obdobju, ki gre od zadnjih desetletij devetnajstega stoletja pa do pričetka druge svetovne vojne, doživljalo v Sloveniji versko življenje bodisi v Cerkvi, bodisi v družbi tak razcvet, kot malokje v Evropi. Revolucija je v krvi vse zadušila, pol stoletja totalitarnega režima pa je uničilo še spomin na to versko in narodno pomlad.

Iz nepoznanja domačih in tujih izkušenj izvira morda tudi obžalovanje istega pisca, češ da poteka trenutno delovanje katoliških laikov na „voluntaristični bazi“, kar pomeni v arhaičnem jeziku, da je prostovoljno. Presenetljiv je naslednji avtorjev stavek: „Seveda, dokler je delo voluntaristično in dokler bo voluntaristično, bodo tudi rezultati voluntaristični. Takoj

Nad. na 2. str.

Sporazum o koaliciji podpisan

Predsednika SLS+SKD Slovenske ljudske stranke in SDS Slovenske demokratske stranke, Franc Zagožen in Janez Janša, sta 28. aprila v parlamentu podpisala sporazum o koaliciji Slovenija. Sporazum, kot sta poudarila po podpisu, velja v primeru večinskega volilnega sistema; če ta ne bo sprejet, bo treba sodelovanje ustrezno prilagoditi.

S sporazumom se stranki zavezuje, da bosta storili vse za čimprejše sprejetje in uveljavitev zakona o dvokrožnem večinskem volilnem sistemu. SDS je popustila glede zahteve, da bi koalicija v primeru

nesprejetja večinskega volilnega sistema pozvala k bojkotu volitev, SLS+SKD pa pri imenu koalicije. V sporazumu ostaja rešitev, po kateri bosta stranki sporazumno določili skupne kandidate za nastop na volitvah v razmerju 2 proti 1, pri tem pa bo najpo-membnejše merilo možnost izvolitve posameznega kandidata v njegovem volilnem okraju.

S tem se pričena nova doba v demokratizacijo Slovenije. Kajti v koaliciji združene pomladne stranke bodo tako najmočnejša politična sila in je ne bo mogla več levica izigravati.

STRAN 3:

V mirovnem poslanstvu

Naša skupnost živi

Veliki teden v letu 2000 je naša skupnost lepo praznovala. Rojaki so se zbirali v krajevnih Domovih pri pripravah za praznovanje velike noči, kot n.pr. v San Justu pri barvanju pirhov itd. Na veliki četrtek, veliki petek in veliko soboto pa so prisostvovali bogoslužnim obredom v naši cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši. Na velikonočno nedeljo so bile po krajevnih Domovih slovesne sv. maše, nato pa so se rojaki zbrali pri velikonočnih zajtrkih, katerih večino so pripravile odbornice raznih odsekov Zveze slovenskih mater in žena.

V sredo, 19. aprila, je imela **sanmaritinska Zveza žena in mater** svoj redni sestanek v mesecu aprilu. Vodila ga je predsednica Ančka Podržaj.

V sredo, 26. aprila, je bila v Slovenski

hiši **šolska seja**.

V petek, 28. aprila je bila v Slovenski hiši **občni zbor Slovenske latinskoameriške trgovske zbornice**.

V soboto, 29. aprila je Slovenska kulturna akcija priredila v Slovenski hiši **razstavo olj slikarja Milana Volovška**. Razstava je bila odprta tudi v nedeljo, 30. aprila.

V nedeljo, 30. aprila, je bil v **Slomškovevemu domu občni zbor**.

Isto nedeljo je bila v Slovenski vasi **misijunska tombola**.

Uprava „Svobodne Slovenije“ je velikonočni številki priložila vprašalnik (anketo), katerega cilj je izvedeti, kaj o „Svobodni Sloveniji“ menijo bralci: jih zanima in kaj si želijo, oz. česa pogrešajo.

Tisk. ref. Zedinjene Slovenije

Ne smemo pozabiti na italijansko politiko v okupirani Sloveniji

Predsednik italijanske poslanske zbornice Luciano Violante meni, da ne bi smeli pozabiti politike, ki jo je Italija izvajala v okupirani Sloveniji v letih od 1941 do 1943. To je Violante zapisal 25. aprila v pismu odborniku za kulturo italijanske občine Visco v Videmski pokrajini, ki je predsedniku poslanske zbornice poslal knjigo o koncentracijskem taborišču Visco, ki so ga Italijani med drugo svetovno vojno postavili predvsem za Slovence in Hrvate.

Praznovanje 25. aprila, dneva osvoboditve v Italiji, mora nujno vključevati tudi spomin na žrtve koncentracijskih taborišč Arbe, Gonars in Visco, v katerih so bili zaprti Slovenci in Hrvati, spomin na fašistično represijo nad italijanskimi državljani, ki so govorili drug jezik, spomin na socialno republiko ter spomin na nacistično nadvlado in na strinjanje, ki ga je ta dosegla, je v pismu opozoril predsednik poslanske zbornice.

Spominjati se in razpravljati z dediči poražencev pa ne pomeni, relativizacije ali

izbrisa jasnega zavedanja, da sta se sprti strani borili za dva neprimerljiva sistema: prvi je temeljil na vrednotah svobode in demokracije, drugi pa na rasističnih zakonih, iztrebljanju človeka nad človekom.

V taborišču Visco je bilo leta 1943 interniranih 4000 Slovencev in Hrvatov, ki jih je deportirala Italija, umrlo pa jih je 25. Italijanskih koncentracijskih taborišč je bilo skupaj 200, v njih pa je bilo zaprtih 66.000 slovenskih in hrvaških civilistov in več kot 11.000 jih je v taboriščih umrlo.

Okrnjeni spomini

Nad. s 1. str.

ko je zadeva enkrat profesionalna, je drugače.

Seveda je takrat stvar drugačna. Vprašanje je, kakšna. Pa razčistimo prej pojem „voluntarizma“. Po smislu bi lahko sodili, da misli avtor, kot rečeno, na prostovoljno delo. Ker se mu pa ta arhaični izraz ne zdi ustrezen, seže po tujki in jo rabi napak. (Mimogrede, znano je, da so marksisti radi uporabljali tujke, da so s tem marsikdaj zakrili revno vsebino. Nam kristjanom tega, hvala Bogu, ni potreba.) Po slovarju slovenskega jezika in normalni rabi te besede pomeni „voluntarizem: mišljenje in delovanje, ki temelji predvsem na volji“ pa tudi „mišljenje, ki daje volji prednost pred razumom.“ To besedo uporabljamo npr., kadar hočemo povedati, da nekdo namest namestiti kako idejo, pa ne pomisli prej, kako. Upam, da avtor ni mislil voluntarizma v tem, pravem pomenu besede.

Pa tudi če je, kot kaže, mislil pisec na prostovoljno, neplačano delo, se moti. Dokler bodo katoliški laiki delali zavzeto in požrtvovalno, organizirano in usposobljeno na prostovoljni osnovi, brez plač in honorarjev, bo njihovo delo rojevalo sadove;

ko bi prešlo le v roke profesionalcev, bi postalo papirnato in togo. Prav togost, ki naj bi zavladovala v Cerkvi po tridentinskem koncilu, omenja na drugem mestu avtor. Primerno bi bilo upoštevati, da postane Cerkve takrat toga (ne vem, zakaj pojasnjuje avtor to besedo z izposojenjo „rigidna“, kar pomeni v tujem jeziku isto), kadar upade v njej duhovnost, ne glede na to, ali se to dogodi laikom ali duhovnikom in redovnikom.

Omenjene ideje slovenskega katoličana so vredne obžalovanja, ker govori iz njih nepoučenost. Kadar pa laiki niso poučeni, naj bi se celotna Cerkva s pastirji na čelu, vprašala: zakaj? Nihče ne ve, česar ga ne naučijo, nikogar ni mogoče naučiti, če noče. Katoliška Cerkva, duhovniki in laiki stojimo pred izzivom. Ob vstopu v novo tisočletje naj bi ne stavili upanja v profesionalizem izbrancev, temveč v temeljito izobrazbo in poglobljeno duhovnost vseh vernikov. Zglede naj bi črpali iz sveta, predvsem pa iz svoje lastne preteklosti. Pobuda lahko pride od spodaj ali od zgoraj, učeniška služba pa je končno vedno zaupana Cerkvi. Ta je v slovenski zgodovini ob sodelovanju laikov in duhovnikov s svojimi škofi vedno opravila tudi to svojo nalogo pravočasno in dobro. Bog daj, da tudi zdaj ne bo drugače.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

V pričakovanju volitev v prestolnici in povratka nogometa ter malodušnem opazovanju deževnih nalivov in sledečih poplav poteka prvi del meseca maja. Torej: nič novega pod argentinskim soncem (ali pod argentinskimi oblaki)? Pač: potrditev zakona delavske fleksibilizacije. Pa še zaplet na vojaški fronti, ki ni v prid mirnemu sožitju družbe.

KONČNO IMAMO ZAKON

To bi lahko postavili kot „novico tedna“. Vladi je uspelo, da je senat izglasoval novi zakon o delavskih pogojih. To je prvi veliki uspeh De la Rue v zadnjih mesecih, ki so kazali na zastoj vladnega delovanja. Javnost je imela namreč vtis, da je vlada zapadla neke vrste mrtvilo.

Izglasovanje zakona skušajo vladni možje prikazati kot nekaj izrednega. In to v resnici je. Zlasti še, ker je to dosegla proti hudemu odporu uporne CGT in levičarskih sindikatov. Pomislimo le, da kljub vsej svoji začetni premoči, ki tudi pozneje ni izgubila na sili, predsednik Menem ni mogel doseči tega zakona. Zakaj? Enostavno: zaradi raznih volilnih potreb je bivši predsednik vedno popustil proti sindikalistom. Priznati pa je treba, da kljub vsej svoji spretnosti v tem ni imel sreče: zakon je vedno prišel v debato ob ključnih priložnostih, tako da se Menem ni upal izvesti frontalnega preloma s sindikati.

Kako, da je to dosegel De la Rue? Sedanjemu predsedniku je v prvi vrsti uspelo, da je ostala CGT razbita, torej nima iste moči, kot če bi bila enotna. Njegov delavski minister (Alberto Flamarique) je spretno vodil pogajanja tako na sindikalni fronti kot v parlamentu in dejansko se je treba njemu zahvaliti, da je zakon končno zagledal luč sveta. In glavno: vlada je odstopila od številnih postavk, popustila v vrsti zahtev in tako je zakon, ki bo končno veljaven, bistveno drugačen od prvotnega osnutka, ki ga je vlada poslala v parlament.

V tem je tudi srčika kritik s strani gospodarskih ustanov in mednarodnih organizmov. Nekateri so zakonsko besedilo sploh označili kot „zmazek“ (mamarracho). A pri tem moramo upoštevati dve bistveni postavki: prva, vladi je bilo več za potrditev zakona kot za njegovo vsebino (da pokaže svojo moč in navidez ugodi zahtevi Mednarodnega denarnega sklada FMI); druga, močne skupine v vladi sami niso bile zadovoljne z kakimi skrajnimi ukrepi, tako da je končno besedilo bolj lagodno za same vladne poslance, ki so dvignili roko bolj iz strankarske discipline kot pa zaradi prepričanja o potrebi zakona. Tako je končno volk sit in koza cela. Vlada lahko pokaže velik politični uspeh, čeprav je cena za ta uspeh v različnih ozirih velika.

VPRAŠANJE DRUGEGA KROGA

V trenutku, ko bodo bralci imeli pred očmi te vrstice, se bo volilna kampanja že zaključila. Zadnja beseda bo izrečena v nedeljo 7. maja zvečer, ko bodo končane ene najvažnejših regionalnih volitev v državi. Res gre le za usodo prestolnega mesta. A mesto je v sedanjem avtonomnem položaju drugo največje volilno okrožje v državi in „župan“ (uradno „vodja vlade avtonomnega mesta Buenos Aires“ - jo, kako visokodoneče zveni) ima status podoben katerikoli guvernerju in večjo moč kot večina od njih.

Gre pa tudi za ugled: Menem je imel to smolo, da je prestolnica skoraj ves čas bila v rokah opozicije. De la Rue si ne želi kaj podobnega, zlasti še, ker bi volilni poraz Povezave komaj pol leta po prejšnji zmagi pomenil hud udarec za vladni prestiž. In še: pozicija mestnega župana je sijajna odsko-

čna deska za poznejši predsedniški položaj. To je doživel De la Rue, to so sanje Cavalla, enega izmed sedanjih tekmecev.

O pripravah, kampanji in napovedih smo že kar preveč pisali. Dodajmo le to, da je trenutno bistveno vprašanje, ali pride ali ne pride do drugega kroga. Povezava si je silno želela (in močno upala), da ji bo uspelo zmagati v prvem krogu. Počasi se je to izkazalo za precej težavno. Ankete sicer napovedujejo prepričljivo zmago Povezavi (kandidat Anibal Ibarra), nobena od ustanov javnega mnenja pa si ne upa zagotoviti, da bo presegel 50% oddanih glasov. Nekateri le dopuščajo to možnost, izgovarjajoč se na večje število neodločenih mnenj.

Cavalla seveda vse upe stavi na drugi krog. Trdi, da bo v tem primeru zmagal. Vendar to ni samo po sebi umevno. Vprašanje se suče okoli številnih malih strank in stranic, vključno obe peronistični formaciji. Levičarskih strank je kar sedem in ti glasovi gotovo ne bodo priskočili v drugem krogu h Cavalli; kvečjemu se bodo volitev vzdržali oziroma oddali prazen glas. Zanimiva je izjava glavnega tajnika provladne CGT (Rodolfo Daer), ki je zatrdil, da bo v prvem krogu volil „peronistično stranko“ (uradno), v drugem pa „napredno opcijo“, torej Ibarro in ne Cavalla.

Zanimiva pa je tudi razlika v napovedih, ko gre za poslance v mestni svet. Tukaj pa glavni formaciji precej zgubita v dobro ostalim strankam. Polarizacija se manj pozna, medtem ko pridobi peronizem, zlasti gospa Irma Roy, ki tudi kandidira za poslanko.

NALIVI, NOGOMET IN ARETIRANI GENERALI

Nalivi, zlasti na zadnji aprilski in prvomajski dan, so ponovno pokazali šibko stran odvodne infrastrukture prestolnega mesta, a tudi slične probleme v Rosariju in sploh v obrečju. Tragično ob tem je, da se ti problemi ponavljajo že desetletja in desetletja, ne da bi zadolžene oblasti doslej izvedle kako rešitev. Sedanja mestna vlada sicer trdi (in to je res), da so je teku več javnih del na tem področju, a da bodo prvi sadovi vidni šele prihodnje leto, celoten sistem pa zaključen čez tri leta. Treba bo torej počakati do tlej, da vidimo, ali bo ta velik napor (in velike vložene investicije) res uspešen, ko gre za normalno življenje v mestu. Na podeželju doslej še ni nič opravljenega in celotno območje reke La Plata, ki sega daleč v severne province, je ena sama zapuščenost.

Nekaj podobnega se dogaja v nogometu. Nasilje, ki nenehno raste, je podobno poplavi, ki zavira normalno življenje. Kadar pride do „nalivov“, se vsi križajo in ugotavljajo, da „odgovorni“ ničesar ne store, da bi problem rešili. Ko naurje preide, vse zaide na star že poznani tir. Sedaj je sindikat nogometašev postavil jasne in odločne zahteve. Bo prišlo do kake rešitve? Kot pri vsem je v ozadju toliko interesov, da med ljudmi vlada malodušje, kljub večinski želji in vladnim obljubam, da se bo vse uredilo.

Očividno družba tudi ne more zaključiti poglavja protigverilske vojne. Sedaj so v Cordobi postavili pred sodišče šest visokih oficirjev, ki da so odgovorni za ugrabitev novorojenčkov za časa vojaškega režima. Ker je tako dejanje izvezeto iz zakonov o „vezani pokorščini“ in „zaključenem postopku“ („obediencia debida“ in „punto final“), jih sedaj sodišče kliče na zagovor. Svojo zaslombo tem je indirektno pa tudi direktno izrazil sedanji vrhovni poveljnik vojske, general Ricardo Brinzoni. Vlada pa se ne zna ali se ne upa javno izraziti glede te zadeve, ki postaja vedno bolj kočljiva in odpira novo sporno črto v trenutku, ko je dovolj drugih skrbi. Tudi na tem obzorju je kup temnih oblakov.

Slovenci v Argentini

Občni zbor Zedinjene Slovenije

Nadaljujemo z objavo poročil raznih referentov

Poročilo tajništva za institucionalne zadeve

V pretekli dobi je tajništvo za institucionalne zadeve nadaljevalo z dolgotrajnimi stiki z našimi argentinskimi prijatelji in z drugimi imigrantskimi skupnostmi, predvsem z aktivnim delovanjem v Federación Argentina de Colectividades (FAC). Posebno važnost smo polagali pravni ustvaritvi Federacije Slovenskih društev v Argentini.

I - Delovanje v FAC:

Uspeli smo, da smo bili tudi formalno sprejeti v Federacijo. Po statutu Federacije, je eno samo društvo, ki pri Federaciji predstavlja kako skupnost v Argentini. V slučaju slovenske skupnosti jo je predstavljalo društvo Triglav. Upravni odbor (Comisión Directiva) je našel formulo, da je prostora za obe, to je obe društvi izvolita vsaka po enega delegata za v Federaciji, ki skupno predstavljata slovensko skupnost.

FAC je letos dosegla nekaj lepih uspehov, čeprav je bilo delovanje nekoliko oteženo zaradi državnih predsedniških volitev in tudi zaradi skoro popolne ukinitve vsake finančne podpore, ker je bilo politično v Argentini vse usmerjeno v volilno kampanjo.

Pri skupni letni večerji, ko se proslavlja „Día del Inmigrante“, kamor so tudi povabljeni predstavniki federalne vlade in vlade mesta Buenos Aires ter zastopniki vseh federativnih organizacij, je bil tudi svečan podpis odstopa bivšega emigrantskega Hotela za sedež Federacije, kulturni center in zgodovinski muzej imigracije. Seveda še mnogo manjka za dejansko uresničitev vseh ciljev. Predvsem zaradi zavlačevanja finančne pomoči, ki jo je vlada obljubila.

Pri slovesnosti smo bili slovenski predstavniki prisotni v lepem številu (o tem in drugih dejavnosti je izšlo lepo poročilo v „Svobodni Sloveniji“ pod naslovom „Naša skupnost v Federaciji“ (7.febr.2000).

Naša delegacija je bila tudi prisotna pri otvoritvi ciklusa folklorne glasbe, ki jo prireja FAC, v Teatro General San Martín,

kamor so povabljeni za bodoče nastope vsa federirana društva.

Tudi je bila prisotna naša delegacija ob slovesni otvoritvi novega sedeža DAIA.

Izmed drugih dosežkov je tudi FAC uspela, da je bil v skladu Ustave Mesta Buenos Aires (čl. 62, drugi del) in Federalnega zakona 23510, decr. regl.344/89, izglasovan zakon št. 334, po katerem ima tujec polne volilne pravice pri mestnih volitvah. Ta zakonodaja je zanimiv slučaj izredne argentinske širokogrudnosti prav v časih, ko je diskriminacija kar pravilo po svetu.

Drug še bolj važen uspeh FAC je praktično dokončana krovna pogodba z vlado avtonomnega mesta Buenos Aires za uresničevanje mestnih ustavnih določil za integracijo v svoje planificiranje civilnih društev kot avtentične predstavnike ljudske volje. Ustanovila se bo mešana komisija vlade mesta Buenos Aires in FAC, da analizira, debatira in predlaga iniciative mestni vladi v sledečih panogah: zdravstvo, vzgoja, okolje, kultura, verstvo, varnost, delavski problemi, socialna preskrba in obramba potrošnikov.

Pripomnil bi še, da ima prav „Zedinjena Slovenija“ in še druga društva pravni sedež v mestu Buenos Aires in se bodo lahko priključila in okoristila s temi dosežki.

Letošnji predsednik FAC (rotacija je letna) je Tadeos Kevorian.

II-Stiki in sodelovanje z argentinskimi prijatelji Slovencev

so dobri, ni pa več toliko možnosti delovanja, ker nam v prestižni akciji za slovenstvo ne pripomore politična situacija kontinuiteta v Sloveniji. Stiki z našim veleposlanštvom so žal le formalni.

Tudi letos je prof. Jana Dobovšek organizirala in pripravila v imenu društva 52 voščilnih kartic za božič in novoletne praznike najprezentativnejšim osebnostim, med te so bile vključene tudi najvažnejše in najbolj prijateljske imigrantske federacije.

Poročilo blagajnika

Društveni blagajnik, Jože Šenk, je podal poročilo o finančnem stanju Zedinjene Slovenije. Iz navedenih števil je bilo razvidno, da sta tako društvo kot tednik Svobodna Slovenija v preteklem letu imela velik operativni primanjkljaj. Ta je znašal 23.266,93 pesov.

Potrebno je podvzeti razne ukrepe, da se to stanje sporemeni.

Ob koncu je Jože Šenk še dodal:

„Zahvalujem se računovodju Milanu

Magistru, Benju Trudnu ter ge. Simonki Rajer Truden in Emilu Cofu za požrtvalno sodelovanje skozi vse leto. Zahvala tudi računovodju Antronu Marinu za podpis bilance.

Prosim za sodelovanje ob pripravi in prodaji podpornega bona („Bono contribución“), ki bo omogočil nadaljnje delovanje naše ustanove in našega tednika Svobodna Slovenija, da s tem vsaj delno krijemo letno zgubo.“

III-Pravna ustanovitev Federacije slovenskih društev v Argentini

Zamisel, ki sem jo pred dobrim letom predložil na Medorganizacijskem svetu, je napredovala, počasi seveda, kakor vsaka zadeva, ki zahteva dozorevanje.

Tudi je bilo nekaj nasprotnih mnenj. Opozicija v demokratičnih družbah je naravna. Važno je le, če demokratično nastopa.

Vemo tudi, da so gotove sile, ki jim ni všeč, da bi se naša skupnost preko pravne organizacije še bolj okrepila.

Važno pa se mi zdi, da je bil odziv predvsem slovenskih Domov zelo pozitiven ter je že neformalno ustanovljena pripravljalna komisija, kamor je vsak Dom imenoval svojega delegata za nadaljnjo razpravo bodočega statuta federacije.

Predstavniki Domov so sledeči:

Slomškov dom: Jernej Tomazin; Naš dom: dr. Matjaž Ravnik; Pristava: Gregor Jelenc; San Martin: Jože Rupnik; Carapachay: Janez Amon in Slovenska vas: delegat bo imenovan pri obnem zboru. Ni še dospel odgovor iz Mendoze in Bariloche.

Poleg reševanja še mnogih praktičnih vprašanj upam, da bomo uspeli, da končno izdelamo pravni okvir za močno reprezentanco naše skupnosti tako pred argentinskimi in slovenskimi oblastmi, kakor tudi, da bo ustanovljen vseslovenski forum v Argentini za reševanje skupnih perečih problemov vse skupnosti kakor dvojezičnost v naših organizacijah, slovenski tisk kot reprezentativni izraz skupnosti, vzgojna politika, slovenska socialna pomoč, sistematična in znanstvena formacija novih društvenih voditeljev itd.

Izziv je velik, dela dosti, življenske volje, pa upam, tudi!

dr. Vital Ašič

Odmevi vladne krize v Italiji

Najnovejša italijanska vladna kriza po porazu levsredinske koalicije na deželnih volitvah 16. aprila in sporočilo premiera Massimo D'Alema, da odstopa, odmevata tudi med slovensko manjšino v Italiji, predvsem v zvezi z usodo postopka sprejemanja zaščitnega zakona.

Sergij Pahor, predsednik krščanske krovne organizacije, Sveta slovenskih organizacij (SSO), meni, da so zdaj izgledi slabši kot prej. S to krizo se odobritev zaščitnega zakona oddaljuje v nedoločen čas. Pri SSO ne verjamejo, da bosta novi premier in nova vlada imela voljo in čas, da rešujeta takšne probleme, kot je zaščitni zakon za slovensko manjšino. Če na prihodnjih volitvah zmaga dosedanja desna opozicija, bo še slabše, zato se mora manjšina pripraviti na to, da zaščitnega zakona ne dobi oz. da dobi še slabši zakon.

Deželni tajnik stranke Slovenske skupnosti (SSK) Andrej Berdon pa je zaskrbljen zaradi poteka dogodkov in zaradi tako močnega poraza levsredinske koalicije, ki jo je na parlamentarnih volitvah leta 1996 podprla tudi SSK. V tem obdobju, je dejal, je slovenska manjšina izgubila svojo osrednjo banko in zdaj izgublja tudi Glasbeno matico, v zameno pa ni dobila ničesar. Glede postopka sprejemanja zaščitnega zakona pa je Berdon dejal, da zaradi sedanje vladne krize ne ve, če je sploh še mogoče govoriti o nadaljevanju tega postopka, saj ima vladna koalicija za to malo moči, tudi moralne.

V MIROVNEM POSLANSTVU (1)

Razmišljanja in doživetja „mirovnika“ Združenih narodov v Bosni v letu 1993/94, častnika argentinskega vojnega letalstva slovenskega rodu, majorja Jožeta Franca Novaka

Dva tisoč let mineva od rojstva „Kneza miru“, našega Gospoda Jezusa Kristusa, ko so angeli oznanili človeštvu mirno sporočilo, a v vseh teh dveh tisočletjih ni bilo dneva, ko se ne bi nekje na svetu ljudje vojskovali. Je to ironija usode ali prekletstvo Kajnovskega greha?

A vendar, nekaj se je le premaknilo v zavesti človeštva. Spoznanje, da smo konec koncev vsi ena sama človeška družina z medsebojno odgovornostjo in solidarnostjo, je le začela počasi pronicati v zavest človeštva z ustanovitvijo Lige narodov v Ženevi po prvi svetovni vojni, predvsem pa z Organizacijo Združenih narodov po drugi svetovni vojni. Nekateri posegi OZN/ONU so imeli še prizvok zavojevskih pohodov v prejšnjem stoletju, a počasi se oblikuje postava „mirovnika“ Združenih narodov (modre baretko ali čelade).

Danes, ko so tudi člani slovenske vojske v sestavi mirovnih čet OZN, bo morda zanimivo predstaviti doživetja častnika

argentinskega vojnega letalstva, sina slovenskih staršev v mirovnem poslanstvu OZN, majorja Jožeta Franca Novaka. Naj se nam sam predstavi:

Moj oče Pavle in mama Marica roj. Glavan sta se kot begunca pred komunizmom po drugi svetovni vojni naselila v Argentini. Rodil sem se 15. marca 1957 v Buenos Airesu. Živel sem v Lomas del Miradorju, kjer sem obiskoval farno šolo Fátimo in slovenski šolski tečaj v Ramos Mejía. Kasneje sem bil gojenec Rožmanovega zavoda v Adroguéju, kjer sem tudi zaključil srednjo šolo. Ker me je veselilo letalstvo, sem se vpisal kot kadet v Escuela de Aviación Militar v Córdoba, kjer sem diplomiral leta 1981 kot podporočnik, s specializacijo kot vojni pilot. Moja kariera se je začela v letalski brigadi Reconquista (provinca Santa Fe) v 3. napadalni enoti. Kasneje sem bil nastavljen kot poročnik zopet v Letalsko šolo v Córdoba, kjer sem bil akademski in letalski inštruktor, kasneje kot nadporočnik pa v Centro de Ensayos

en Vuelo kot poizkusni pilot v državni letalski tovarni tudi v Córdoba, danes podružnica ameriške letalske firme Lockheed Martin, od tam pa kot kapetan v Bosno v službi OZN. Ko sem se vrnil, sem opravil dvoletno višjo vojno šolo (Escuela Superior de Guerra Aérea), kjer sem končal kot štabni častnik (oficial de estado mayor) s činom majorja. Sedaj sem nastavljen v Comando de Personal kot štabni oficir na glavnem štabu vojnega letalstva (Estado Mayor General de la Fuerza Aérea) v stavbi „Cándor“ v Retiro. Kar se letanja tiče, delujem kot pilot I transportne letalske enote (Escuadrón I de Transporte Aéreo) v Palomarju na letalih C-130 Hercules. Porochen sem z Adrijano Marijo roj. Selan in imam dve hčerki: Karina Veronika in Zofija Nežka, obe sta učenki osnovne šole in ob sobotah obiskujeta slovenski tečaj v Carapachaju.

Katere so mirovne naloge OZN?

Prva naloga je napisana v listini OZN (Carta de la ONU), ki so jo podpisali prvi člani te organizacije leta 1945, in je sledeča: „Mi, državljani sveta in člani OZN, smo se zavzeli, da preprečimo vojno na katerikoli način in kjerkoli po svetu, tudi vsako tveganje in dejavnost, ki bi vodila njeno pripravo, za dobrobit bodočih rodov,...

pospeševati človekove pravice, ... združiti ves napor in sile za vzdrževanje miru in mednarodne varnosti, ... zasidrali s temi načeli uporabo metod in postopkov, da če je le mogoče, se ne bi v bodoče uporabila sila orožja.“

Države podpisnice so poleg tega sklenile: „Združiti vse moči, da bi preprečile izbruh vojne, izčrpno uporabiti ves diplomatski napor za doseg miru, če pa to ne bi bilo mogoče, združiti vse sile za intervencijo, da vojna ne izbruhne.“

Danes ima OZN tri mirovne naloge:

Grajenje miru: Ojačiti politične strukture, ki so značilne za dolgotrajni mir (Diplomatski mednarodni mirovni postopki npr: Perú - Ecuador 1994/95).

Vzdrževanje miru: Spodbujati ter pregovoriti strani, da se obvežejo in sklenejo mirovne pogodbe in tako preprečiti uporabo orožja. Ta postopek dovoli intervencijo mirovne sile (kontrolirano razorožitev strani v konfliktu, npr Bosna - Hrvaška - Srbija 1992/95).

Uveljaviti mir s silo: Dovoliti uporabo vojne sile toliko časa, da se prične postopek pogajanja za mir. (Skraini primer npr. bombardiranje Beograda zaradi srbskih vpadov proti Albancem na Kosovu 1999).

Nadaljevanje prihodnjic

Un argentino en Eslovenia

Un contador mendocino, radicado en Eslovenia, ganó dos votaciones en el Parlamento y está a punto de ser primer ministro.

Andrés Bajuk, quien vivió y se graduó de contador en Mendoza, y dejó el país en 1976, está muy cerca de convertirse en el primer ministro de Eslovenia.

Bajuk, de 56 años, ya obtuvo la mayor cantidad de sufragios en dos votaciones del Parlamento esloveno, pero no alcanzó la mayoría absoluta.

En declaraciones periodísticas, familiares de Bajuk dijeron que tiene tres hermanos, dos residen en Mendoza y el restante en Tandil.

Explicaron que Andrés vivió en la provincia cuyana desde los 5 años hasta los 31, fue a la escuela primaria Antequeda, hizo la secundaria en el Colegio Universitario Central de Mendoza y después se recibió de

contador en la Facultad de Ciencias Económicas de la Universidad Nacional de Cuyo. Ya graduado, se inscribió en el Programa Cuyo de la Maestría de Economía y poco después se recibió.

Posteriormente permaneció un tiempo en la Argentina y viajó a Estados Unidos, donde hizo una maestría en Chicago y el doctorado en Berkeley.

De ésta forma, se fue introduciendo en el mundo de la política, hasta que se decidió a dedicarle todo su tiempo y se radicó en su país de origen. Ahora está nombrado y a punto de ser premier.

Nunca dejamos de sentir a la Argentina como país de adopción, dijo la familia.

El Diario, 28/4/00

PISMO UREDNIKU

Spoštovani g. urednik!

Prosim Vas za objavo sledečega.

Poročilo zgodovinskega referenta ZS, objavljeno v Vašem tedniku dne 20.4.2000 str. 4, vsebuje netočnosti, ki me osebno zadevajo in jih je zato treba razložiti. Zdi se mi, da lic. Albin Magister zaradi prevelike obzirnosti ni povedal vse resnice. Toda čas je že, da začnemo govoriti z resnico in z vso resnico!

1. Po izidu Zbornika sem predlagal tednjemu predsedniku ZS g. Marjanu Lobodu, da naj se obenem s popravki izda tudi kazalo priimkov. Na to sta pristala prejšnji in sedanji predsednik ZS, dipl. nov. Tone Mizerit. Obema sem zatrdil, da bom to delo opravil brezplačno.

2. Da bi potem računalniško lahko iskal priimke, sem znova prebral poglavje za poglavjem (razen 4. dela, kjer tudi z računalnikom ne bi bilo mogoče najti imen) in sestavil spiske priimkov. Ker pa je priimkov ogromno število, sem se končno omejil samo na priimke slov. skupnosti v Argentini. Celotni spisek teh priimkov ima zdaj tudi lic. Magister.

3. Edini vzrok za to, da doslej ni bilo mo-

goče sestaviti kazala, je nerazumljivo dejstvo, da ni nikjer ohranjen izvirnik Zbornika tak, kot je bil natisnjen. Kljub mojemu ponovnemu ustnemu in pisnemu vztrajanju, ZS doslej ni našla izvedenca v računalništvu, ki bi ohranjene izvirne izvode posoistil s tistim izvirnikom, ki je dejansko izšel.

4. Finančni viri bi bili torej potrebni samo za natis popravkov in kazala, ker upam, da je v slovenski skupnosti vsaj kak izvedenec v računalništvu, ki bi hotel omenjeno zagrešeno pomoto popraviti v zelo kratkem času in brezplačno.

Vljudno pozdravljam,

dr. Jože Rant

(ŠE ZMERAJ) SAMO DVA MILIJONA NAS JE

Število prebivalcev Slovenije se je lani povečalo za 9421 oz. 0,48% na 1.987.755. Konec lanskega decembra je v Sloveniji prebivalo 970.812 moških in 1.016.943 žensk. Število slovenskih državljanov je konec leta 1999 doseglo 1.975.860, tujcev s stalnim prebivališčem v Sloveniji je bilo 6659, z začasnim prebivališčem pa 31.506.

IVO ŽAJDELA

Ob razstavi Mati, domovina, Bog

Ali se je to socialno stanje res tako razlikovalo od socialnih stanj drugod po Evropi, da je bila krvava revolucija edini izhod?

Odgovor na zadnji dve vprašanji je: seveda ne, saj bi tudi komunisti, ki so pobijali, morda celo rekli, seveda, če bi jim postavili to ekzaktno vprašanje, da ne. Zakaj pa so potem kljub temu to počeli? Odgovor je seveda enostaven. Ker je to bil edini način, da izvedejo komunistično revolucijo ter preko nje pridejo na oblast. Če bi Kardelja in druge vodilne komuniste leta 1941, kot tudi kasneje, tudi po vojni, vprašali prej omenjeno vprašanje, bi prav gotovo dobili odgovor: „Ali smo se potem zastonj tako dolgo skrivali in se pripravljali na komunistično revolucijo?“ V miru revolucije v Sloveniji niso mogli izvesti. Okupacija jim je prišla kot naročena. Vprašanja revolucije so najlažje rešljiva v vojnem kaosu, ko so oblastne strukture paralizirane.

Za nameček je v specifičnih slovensko-jugoslovanskih medvojni razmerah bil okupator z načini svojega delovanja komunistični revoluciji v veliko pomoč. O tem vprašanju obširno piše dr. Aleksander Bajt v *Bermanovem dosjeju* tam okoli strani

404. O vsem tem obe razstavi, ki sta trenutno na ogled v Muzeju novejših zgodovine (o domobranstvu ter stalna *Slovinci v XX. stoletju*) ne vesta nič. To zanju ne obstaja, če pa že, je tako zanemarljivo, da se ne splača niti omenjati. Za Moniko Kokalj Kočevkar, avtorico razstave, so pomembne zastave, prisega, pozivi iz Londona, Kočbek, današnje nasilje itd.

K temu dodajmo še nekaj trditev Grege Tomca v razstavnem katalogu: „Vojna je bila torej za domobransko osebo čas kaosa in negotovosti. Temu primerno je bila propaganda nejasna in zmedena, očiten je bil le protikomunizem...“. Le zakaj je bilo tako in le zakaj je bil pri domobranski propagandi očiten „le protikomunizem“? Še vrabci na strehi čivkajo o tem. Naj Tomc vsaj tem prislusne, če v teh desetih letih iz obsežne literature o tem vprašanju ni mogel razbrati bistvenih stvari - saj cel čas štrlijo ven. Žal mi je, da moram pisati v takšnem tonu, ampak... Ne vem, kaj je narobe z nekim dejstvom oziroma zakaj bi Tomc rad, da bi šlo za neka druga dejstva?

Tako za avtorje razstave, za Tomca, za številne današnje zgodovinarje, ki pišejo zgodovinske pregledne v šolskih učbenikih, v *Enciklopediji Slovenije*, v raznih zgodo-

VII. Tabor Slovencev po svetu

Društvo Slovenija v svetu organizira svoj tradicionalni tabor vsako poletje, ko izseljenci obišejo domovino. Ta vsakoletna srečanja so študijskega značaja. Izseljenski strokovnjaki iz matične domovine in sveta razmišljajo o perečih vprašanjih slovenskih izseljencev.

Letos, ob prelomnici tisočletja in ob koncu prvega desetletja samostojne Republike Slovenije, želijo s posebnim poudarkom razjasniti bistvo tistega dela izseljenstva, ki se ne asimilira v novo okolje, naj bi se pa integral vanj in pričal o svojem izvoru. Za kar potrebuje tesen obojestranski odnos z domovino.

Zanima jih, kako ta del slovenskega izseljenstva dojema odnos države Slovenije, njenih voditeljev, medijev in Slovencev v matični domovini do svojih izseljencev. Zanima jih tudi, kakšen odnos si slovenski izseljenci želijo oziroma potrebujejo od matične domovine. Zato vas vabijo na:

VII. TABOR SLOVENCEV PO SVETU
v soboto, 17. junija 2000, v Zavodu sv. Stanislava, Štula 23, Ljubljana - Šentvid

„Republika Slovenija — mati ali mačeha Slovincem po svetu“

ob 9. uri končebirana maša, ki jo bo vodil ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode

ob 10. kulturni program

ob 10.30 okrogla miza

ob 13. kosilo

ob 15. video film

ob 16.30 nadaljevanje okrogle mize — debata

ob 18. zaključek

Vsi prisrčno vabljeni!

Predavatelji

dr. Marjan Drnovšek (ZCR SAZU): „Odnos totalitarne oblasti v matični domovini do povojnih izseljencev“

dr. Marina Lukšič Hacin (ZCR SAZU): „Odnos povojne matične države do slovenskih izseljencev v primeru Švedske“

dr. Andrej Vovko (ZCR SAZU): „Kako naši učbeniki prikazujejo izseljence“

Janez Pucel (Slov. kat. misija v Evropi): „Slovenski izseljenski duhovniki in matična domovina“

David Taljat (Slov. kat. misija v Nici): „Slovenski katoliški duhovnik v so- očenju z integracijo in asimilacijo svojih ljudi“

Zorko Simčič (Izseljenski pisatelj): „Odnos matične domovine do slovenskih izobražencev na tujem“ (lastna izkušnja)

dr. Jože Bernik (Svetovni slovenski kongres): „Osebna izkustva intelektualca živečega v tujini“

Izseljensko društvo SLOVENIJA V SVETU - Štula 23, 1210 Ljubljana - Šentvid
Tel: +386 1 152 89 20
Fax: +386 1 152 89 25
e-pošta: drustvo.svs@guest.arnes.si

Slovinci priznana manjšina na Hrvaškem

Hrvaški sabor (parlament) je podprl predlog vlade za začetek postopka za spremembo ustavnega zakona o človekovih pravicah in svoboščinah ter o pravicah etničnih in nacionalnih skupnosti ali manjšin, ki izrecno navaja obstoječe narodne manjšine na Hrvaškem, med njimi tudi slovensko.

S spremembo omenjenega ustavnega zakona so na Hrvaškem uresničili eno od zahtev Sveta Evrope. Tako so v njem po novem izrecno navedene manjšine, ki živijo

na Hrvaškem, česar doslej ustavni zakon ni vseboval, ki so poleg slovenske še: albanska, avstrijska, bošnjaška, češka, madžarska, nemška, romska, rusinska, slovaška, srbska, italijanska, ukrajinska, judovska ter druge etnične in nacionalne skupnosti ali manjšine.

Hrvaški sabor je leta 1997 sprejel spremembo ustave iz leta 1990, s katero je v preambuli med narodnimi manjšinami, ki žive na Hrvaškem, črtal Slovence in muslimane.

vinskih kronikah ter drugih zgodovinskih pregledih vprašanje komunizma, komunistične revolucije, zlorabe okupacijskih razmer ter upornišva proti okupatorju za izvajanje revolucije, vse to za njih ne obstaja. Če pa še pa samo toliko, kolikor to kje v kakšnem stavku omenijo. Potem pa po starem „sterilnem“ opisovanju bojevanja med dobrimi fanti (partizani) in slabimi fanti (domobranci) naprej v današnji čas.

Tomc za domobrance ugotavlja, da so bili v nasprotju s partizani zato v podrejenem položaju, ker so bili brez „totalne ideologije“. In celo, da je bil „nacistem kot možna totalna ideologija“ sprejemljiv „le za ozek krog ljudi okrog Rupnika“. Kaj pa naj bi domobranci počeli s to Tomčevo „totalno ideologijo“? Domobranci so bili v svojem izvoru in bistvu izrazita izsiljena pozicija. Saj domobranci niso bili, kot to Tomc morda misli, vojska predvojnega oblastnega tabora. Če se mu to zdi, je to lahko le zato, ker so komunisti pač ta tabor pobijali, s čimer je do protirevolucije sploh prišlo. Tomc na dveh mestih pripisuje Rupniku ter njegovemu „ozkemu krogu ljudi“ simpatiziranje z nacizmom. Prvič, le kje je to pobral? Če bo bral knjigo dr. Stanka Kocipra *Kar sem živel*, bo v njej zelo podrobno in nazorno videl vse okoliščine in stiske generala Leona Rupnika ter njegovega „ozkega kroga ljudi“. Zanimivo, da celo Tine Velikonja, predsednik Nove slovenske zaveze (!), nenehno govori, kako

iz te Kociprove knjige štrli kolaboracija. Le kje se mu je to zazdelo? Človek se tu mora vprašati, ali je sploh prebral to knjigo? Ali pa jo je bral s tako močnimi predsodki, da njene jasnosti sploh ni razvidel? Zadnjič sem ga celo slišal govoriti, da bi se Rupnik in njegov krog morali upreti (verjetno je mislil na prisego in podobnim pojavom). Upreti čemu? In predvsem upreti komu? To govoriti danes, ko je kristalno jasno, da se ni dalo o upor niti razmišljati (pa si še romal v Dachau) kaj šele da bi se upiral. Na eni strani je bila nenehna totalna partizanska ofenziva, ki ni dopuščala „dihanja“, na drugi strani pa Nemci, ki jih je zanimal samo njihov „projekt“ ter neusmiljeno kaznovanje vseh, ki bi lahko temu projektu škodili. Tu govoriti o kakšnem upiranju je neresno.

Kvečjemu bi se lahko govorilo o upor, če ne bi bilo komunistične revolucije, če bi obstajalo zaledje pri katerem ne bi bilo potrebno nenehno paziti, kdaj boš tudi s te strani podvržen uničenju. Gre za povsem konkretne situacije modusov živendi ter za upoštevanje vseh prisotnih elementov. Vsako ignoriranje teh elementov je nesmiselno in nepošteno. Izpuščajo in zamlčujejo jih tisti, ki bi radi špekulirali z resnico.

Nadaljevanje
prihodnjic

Novice iz Slovenije

NI DENARJA ZA IGLE

Sodelavci projekta Stigma, namenjenega zmanjševanju škodljivih posledic uživanja ilegalnih drog, so morali zaradi nevdržnih finančnih razmer in pomanjkanja osnovnih materialov prenehati s programom za izmenjavo igel. To je bil edini tovrstni program v Sloveniji. Njegova opustitev lahko bistveno poveča tveganje za okužbe z virusi hepatitisa in virusa HIV med uživalci ilegalnih drog.

KRAJ NESREČNEGA IMENA

Na osrednji slovesnosti ob prazniku mesta Ljubljane in ob obletnici podelitve mestnih pravic Ljubljani so v parku ob trnovski cerkvi odkrili doprsne kipe umetnikov Mateja Sterna, Ivana Groharja, Riharda Jakopiča in Matije Jame.

ADRIA AIRWAYS V ČRNO GORO

Jugoslovansko ministrstvo za promet in zveze je slovenskemu letalskemu prevozniku Adriji Airways izdalo dovoljenje za čarterske polete na progi Ljubljana-Tivat. Dovoljenje naj bi veljalo samo za to poletje, vendar se v Podgorici nadejajo, da ga bodo jugoslovanske oblasti nato podaljšale. Število gostov iz Slovenije, je še povedal Durickovič.

JUDOVSKA PASHA V LJUBLJANI

Judovska skupnost Slovenije je praznovala osemndnevni praznik pasha, s katerim je obeležila dan, ko je Mojzes pred več kot 3300 leti popeljal Jude iz starega Egipta v obljubljeni deželo Kano. Osrednji dogodek praznovanja je bila slovesna večerja, ki jo je vodil rabin iz Trsta Ariel Hadad. Ob tej priložnosti so brali prvi prevod Hagade (zgodbe iz Egipta) iz hebrejščine v slovenščino.

FILMSKA USPEŠNICA

Celovečerni igrani film Mihe Hočevarja Jebiga si je v desetih dneh po premieri ogledalo že 22.300 obiskovalcev, od tega 12.656 v Ljubljani. Distribucijsko podjetje Fun se v svojem drugem sporočilu za ja-

vnost obenem hvali, da si je ta film 15. aprila v ljubljanski Komuni na petih projekcijah ogledalo 1470 gledalcev, kar naj bi bil hišni rekord. Po začetni zadržanosti so film sprejeli tudi v Kranju, Mariboru, Kopru in Celju, tako da domači film te dni po obisku za seboj pušča celo pretežno v Hollywood naravnano kinematografsko ponudbo.

MLADA PISATELJICA

Nekje Omahen, 17-letni gimnazijki, je Založništvo literature DZS v isti zbirki kot Silvijo - Dober dan, roman - natisnilo knjigo Življenje kot v filmu, roman o najstnikih s primesmi detektivke.

Z MOBITELOM PO ARGENTINI?

Operater slovenskega Mobitela je podpisal pogodbo o gostovanju v omrežjih ameriškega operaterja mobilnih telekomunikacij Nextel Communications. Mobitelovi uporabniki lahko tako že od danes uporabljajo Nextelove storitve na območju več kot 200 večjih mest v večini ameriških zveznih držav. Po zagotovilih operaterja Nextel pa bodo lahko od maja Mobitelovi uporabniki uporabljali tudi mobilna omrežja v Peruju, Argentini, Mehiki in Braziliji.

NI TAKO MALO KOROŠCEV

V okviru dogodkov Izza kongresa Svetovnega slovenskega kongresa in Slovenske konference so predstavili monografijo Jerneja Zupančiča Slovenci v Avstriji, ki je izšla kot 32. številka Geographice Slovenice. Avtor poudarja predvsem značaj in vlogo Slovencev v Avstriji, ki naj bi jih bilo več, kot sicer kažejo statistike. Avtor je v delo vključil tako teoretično ozadje kot rezultate terenskega dela. V njem je upošteval tudi Slovence, ki živijo zunaj območja avtohtone poselitve, teh naj bi bilo več kot 6000. Po uradni statistiki naj bi bilo Slovencev v Avstriji več kot 20.000, poleg tega pa še kakih 10.000 zdomcev, ki v Avstriji bivajo začasno. S pomočjo terenskih preučevanj je Zupančič ocenil, da je slovenske populacije v Avstriji najmanj 60.000.

Pisali smo pred 50 leti...

ALBIN GASER

Polagoma odhaja stara garda Jugoslovanske strokovne zveze. In med to je spadal tudi pokojni Albin Gaser. Rodil se je na Jesenicah in res vse življenje ni zatajil delavske krvi in gorenjske narave.

V jeseniški tovarni je kmalu prišel med prve vrste delavskih borcev. Jugoslovanska strokovna zveza je v njem našla odličnega sodelavca. Gaser je bil zvest pristaš krščanskega delavskega gibanja in strokovne organizacije, katere temelje je postavil J. E. Krek. Čeprav je s socialisti zaradi poklicnega skupnega nastopanja bil v tesnih vezeh, je vendar ostal zvest pravemu katoliškemu socialnemu nauku in je odločno odklonil z marksizmom prežet krščanski socializem, v katerega je zašla Jugoslovanska zveza. Prelomil je z njo in prišel na stran Slovenske delavske zveze.

Osvobodilna fronta ga ni zmedla in jo je odklonil zato, ker je bila komunistična. To si je upal tudi javno povedati in si tako nakopal smrtno sovraštvo komunistov.

V majskih dveh se je pridružil slovenski begunski množici, v taboriščih je pa zelo

trpel zaradi težke bolezni, raka, ki se je potem v Argentini dalje razvijala in je tako 28. aprila v Cordobi umrl.

Lik Albina Gasera naj živi med nami v najlepšem sopominu!

NOVICE

V Buenos Aires je prispelo iz Evrope že več uglednih opernih pevcev, ki bodo v novi sezoni peli v Gledališču Colon. Med njimi je prispel tudi Slovenec **Anton Dermota**, ki je prejšnjo soboto že pel v Matejevem pasijonu, 23. maja pa bo nastopil v Wagnerjevi operi „Walkirie“.

Promocija: Na teološki fakulteti v San Luisu sta promovirala za doktorja bogoslovja gg. **Mirko Gogala** in **Milan Kopušar**. Čestitamo!

Za hišnega duhovnika pri Bratih kršćanske šole sv. Janeza de la Salle v Floridi je nastavljen g. **Alojzij Košmerelj**, župnik sv. Petra v Ljubljani, dosedaj prof. slovenskega bogoslovja v San Luisu. Čestitamo!

Svobodna Slovenija, št. 18; 4. maja 1950

Slovenija moja dežela

Grad Podsreda

Grad Podsreda v osrčju Kozjanskega so pozidali v davnem 12. stoletju kot enega izmed pomembnejših gradov na območju posesti koroške grofice sv. Heme Breže-Selške, ki je pozneje prešla v last krške škofije. Na njem so gosposodovali najprej krški mini-

steriali, pozneje pa srečujemo tu tudi grofe Tattenbache, barone Lazarinje in nazadnje kneze Windischgrätze, ki so ga posedovali vse do konca II. svetovne vojne. Potlej je dobrih dvajset let žalostno propadal, medtem kar dvakrat gorel, dokler ni naposled v okviru dejavnosti Kozjanskega parka, ki skrbi za njegovo sistematično obnovo, na novo zaživel.

Mogočno stavbo, ki že na prvi pogled razodeva svoje starodavno poreklo, sestavljajo dva romanska palacija in romanski bergfrid (glavni obrambni stolp). V dolgih stoletjih svojega obstoja je komaj kaj spre-

menila svojo zunanjo podobo. Grad je ohranil še toliko srednjeveških, zlasti romanskih arhitekturnih prvin, kot nobeden drug na Slovenskem. Obiskovalca preseneti že mogočni 3,6 metra visoki vhodni romanski portal na severni zunanjsčini, ki mu drugje podoben, enako visok portal na notranji, dvoriščni strani gradu. Prav tako imeniten, čeprav očem še skrit, je portal, ki s podstrešja vodi v starodavni stolp, tu pa je tudi še imenitna romanska grajska kapela. Najpomembnejše in tudi v evropskem merilu izjemno je na gradu to, da je svoje temeljne poteze izoblikoval v kar štirih zaporednih gradbenih fazah, okvirno od srede 12. do srede 13. stoletja, kar ga uvršča v sam vrh slovenske spomeniške dediščine.

Osebnosti

Rojstva: V družini Toneta Mokorela in ge. Irenke roj. Fajdiga se je 3. aprila rodila hčerka **Maja Irena**. V ponedeljek, 24. aprila se je rodila **Cintija Marija Pregelj**, hčerka Karla in ge. Monike roj. Svetlin. **Srečnima družinama čestitamo!**

Krst. V nedeljo, 16. aprila je bila krščena v sanjuški stolnici **Cintija Andreja Oblak**, hčerka con. Feliksa in ge. Marte roj. Urbančič. Botra sta bila Aleksandra N. Urbančič in Marko Oblak, krstil pa je Toni Bidovec. **Čestitamo!**

Poroka. V soboto, 1. aprila sta se poročila **Cilka V. Bregar** in **Ricardo J. Bruno**. Za priče so bili nevestini in ženinovi starši. **Iskrene čestitke!**

Smrt: Umrla je v San Antonio de Padua **Marjanca Kralj, roj. Škulj (79)**. **Naj počiva v miru!**

Slovenski nogomet strašil Pariz

Slovenska nogometna reprezentanca je bila na tekmi proti svetovnim prvaku na pragu velike senzacije. Dve tretjini tekme je imela neverjeten izid, vodila je z 2:0, a je v zadnjih 30 minutah vodstvo napravila ter dovolila Francozom, da zmagojo. Domači sicer niso pokazali igre, s katero so navduševali na svetovnem prvenstvu leta 1998, toda na koncu so tudi s pomočjo sreče prišli do zmage, ki pa je glede na prikazano povsem zaslužena.

Zelenobeli so na stadionu, kjer je pred dvema letoma Francija v finalu svetovnega prvenstva s 3:0 premagala Brazilijo, začeli izredno pogumno. Že v prvem resnejšem napadu so po prostem strelu izvedli imenitno akcijo, ki je prinesla presenetljivo vodstvo. Zahovič je podal do Pavlina, ta je po tleh poslal žogo v sredino, kjer sta jo čakala Udovič in Milinovič. V prvem poskusu je Udovič povsem neoviran zadel vratnico, odbito žogo pa je v gol vendarle potisnil Milinovič. Slednji ima veliko zaslug za gol tudi šest minut pozneje. Z desne strani je žogo poslal na glavo Udovič, ki jo je z glavo poslal za hrbet najboljšega vratarja zadnjega svetovnega prvenstva Bartheza. Šok za francosko reprezentanco in veselje za kakšnih 600 navijačev Slovenije. Toda žal je to bilo vse; v nadaljevanju so namreč gostitelji povsem zagospodarili na igrišču. Slovenska obramba na čelu z vratarjem Dabanovičem je napade „triko-

lorov“ do odmora uspešno zaustavljala, čeprav je maroški sodnik Francozom nekajkrat podaril prosti strel iz ugodne razdalje.

Nad. na 6. str.

Slovenija in šport

BREZ ZMAGE V HOKEJU

Slovenska hokejska reprezentanca je z Nizozemsko igrala neodločeno 2:2, izgubila z domačo reprezentanco z 1:3, in tudi z Estonijo z 2:3. Slovenija je tekmovalje končala brez zmage, le z dvema neodločenima izidoma. Prvo mesto je osvojila Nemčija, ki je v zadnjem krogu premagala Veliko Britanijo s 5:0.

ADIDAS (ZA)UPA V SLOVENIJO

Z izidi slovenske nogometne reprezentance ni navdušena le slovenska športna javnost, ampak je imela uvrstitev na evropsko prvenstvo velik odmev tudi v tujini. Predstavniki Adidasa, ki opremljajo reprezentanco, so še kako ponosni, da se je „njihova“ reprezentanca uvrstila na junijsko tekmovanje v Belgiji in na Nizozemskem, kar so potrdili tudi na slavnostni predstavitvi opreme, ki jo bodo varovanci Srečka Katana nosili v času prvenstva.

„Verjetno ni bilo veliko tistih, ki so Slovenijo pričakovali na prvenstvu. Mi smo v Slovence ves čas verjeli in zelo smo ponosni, da bo Slovenija ena izmed osmih reprezentanc, ki bo imela naše manekene v Belgiji in na Nizozemskem,“ je dejala Iris Lederer, predstavnica Adidasa, ki je na predstavitvi nove opreme v Volčji potok dopotovala iz Nemčije.

KARATE

V prestolnici indonezijskega otoka Bali se je končalo 7. svetovno S.K.I. karate prvenstvo, na katerem je nastopalo kar 1.800 karateistov in karateistk iz 65 držav, med njimi je bilo tudi 7 Slovencev. Ti so dosegli nekaj solidnih uvrstitev. Tako so fantje ekipno (Matej Kabaj, Metod Kranjc, Mladen Vrtarič) v katah zasedli odlično 9. mesto, ob tem pa so se v posamičnem delu tekmovanja Vrtarič, Krajnc in Davorin Kračun uvrstili med 32 najboljših.

Mali oglasi

ESTUDIO de AGRIMENSURA (Pcia. de Bs. As.)
ING. VLAHO - Tel.: 4755-8205 - Estado Parcelario -
Subdivisión - Unificación - Mensura - Usucapción

TURIZEM

Oddajam bungalov in stanovanja v Villa Catedral, Bariloche. Uživate mirne počitnice v najlepši naravi in po ugodni ceni. Kličite na Tel: 02944 424978.

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva
hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arq. Carlos E. Kostka. Vivienda y comercio. Asesoramiento técnico en Capital y Provincia. Sarandí 148 Capital; Tel.Fax 4 224-3968.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148

dr. Franc Knaps, dr. Bernard Knaps, dr. Veronika Knaps - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2548, 2° of. 4, San Justo. Tel. 4482-5624.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uradije ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uradije vsako nedeljo od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordoba).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 števil — \$ 12.-

KREDITNA ZADRUGA SLOGA IN MUTUAL SLOGA

vabita na predstavitev knjige

NA TUJEM V DOMOVINI,

ki jo je napisal naš zaslužni javni delavec, dolgoletni odbornik in bivši predsednik Kreditne zadruge SLOGA

BOŽIDAR FINK

V petek, 12. maja t. l. ob 20. uri v Slomškovem domu, Castelli 28, Ramos Mejía
O knjigi bo spregovoril avtor sam, nato pa arh. JURE VOMBERGAR
Knjiga, ki je izšla lani pri Mohorjevi založbi Celovcu, bo ob tej priložnosti na voljo z avtorjevim posvetilom.

Slovenski nogomet...

Nad. s 5. str.

V drugem delu so Francozi Slovence še bolj potisnili pred Dabanovičev gol, tako da so se morali ti panično braniti. Do 63. minute je kljub nekaj francoskim priložnostim izid ostal nespremenjen, takoj potem ko sta v igro stopila Petit in Vairrelles pa se je začelo. Po novem sodniškem darilu

Obvestila

SOBOTA, 6. maja:

Redni pouk srednješolskega tečaja v Slovenski hiši.

NEDELJA 7. maja:

40. Obletnica v Slovenskem domu v Carapachayu.

ČETRTEK, 11. maja:

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. v Slovenskem domu v San Martinu.

PETEK, 12. maja:

Predstavitve knjige Božidarja Finka „Na tujem v domovini“ ob 20. v prostorih Sloge v Ramos Mejía.

NEDELJA, 14. maja:

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali:

N.N. Hurlingham 50.- pesov; Jože Rus in Severne Amerike 50.- dolarjev v spomin pokojnega Maksa Borštnika; Lojze Rezelj 50.- pesov v spomin pokojnega duhovnika Janeza Lan-gusa; ga. Milka Rezelj Pezdirc 50.- pesov prav tako v spomin pokojnega duhovnika Janeza Langusa.

Vsem Bog plačaj!

je Zidane izvedel prosti strel, Dabanovič je bil dobro postavljen, žogo je že imel v rokah, a jo nespreno izpuštil na nogo Trezegueta, ki jo iz neposredne bližine poslal v mrežo. V 77. minuti je bil po kotu z leve strani v kazenskem prostoru Blanc višji od Osterca ter Milaniča in izid je bil izenačen. Do konca so domači poskušali na vse načine priti do zmage, kar jim je v sodniškem podaljškju tudi uspelo. Zidane, najboljši igralec tekme, je v gneči v kazenskem prostoru nekako spravil žogo do Trezegueta, temu pa ni bilo težko doseči še drugi gol na tekmi.

Slovenecem tako ni uspelo pripraviti presenečenja, ki ga pred tekmo ni pričakoval nihče.

Vseslovensko romanje v Lujan.

ČETRTEK, 18. maja:

Redni sestanek sanmartinske zveze žena mati ob 17.30.

NEDELJA, 21. maja:

V San Martinu obletnica doma s celodnevno prireditvijo.

ČETRTEK, 25. maja:

Lahkoatletski turnir slovenske mladine.

NEDELJA, 28. maja:

Žegnanje pri Mariji Pomagaj v Slovenski hiši.

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

C1407GSR BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-11) 4636-0841

Telefax: (54-11) 4636-2421

e-mail: eslovenian@elsitio.net

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katia Cukjati,

Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke na ime "Eslovenia Libre"

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.

Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires

Argentina - Tel.: 4307-1044 - Fax: 4307-1953

E-mail: vilko@ciudad.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

2. maja 2000

1 dolar	223,90 SIT tolarjev
1 marka	103,77 SIT tolarjev
100 lir	10,48 SIT tolarjev

Naročnikom iz inozemstva v zaostanku

Vsem naročnikom iz inozemstva, ki so s plačilom naročnine za pretekla leta v zaostanku, sporočamo, da je Občni zbor društva Zedinjena Slovenija odločil, da se vse zaostale naročnine računajo po novi ceni. Uprava je sklenila, da ta odlok za naročnike iz inozemstva uvede z datumom 1. junija. Samo dotlej lahko zaostalo naročnino poravnate še po stari ceni.

Uprava Svobodne Slovenije

Samo še ta teden!

Ste že odgovorili na vprašalnik? Kaj čakate? Prosimo, pohitite. Vaše želje in vaši nasveti nam bodo v veliko pomoč, ko bomo začrtovali in izvajali potrebne spremembe pri urejanju lista. Želimo, da bi bil ta vedno bolj zanimiv, privlačen in koristen za vse naročnike in bralce.

A čas se izteka. Samo še ta teden imate možnost, da odgovorite na vprašanja in nam vprašalnik dostavite po vašem raznašalcu ali po pošti.

Le z vašo pomočjo bo Svobodna Slovenija res naše skupno glasilo.

Uredništvo in uprava

NAREDITE KORAK Z NAMI!

3379

naših članov s zaveda pomena močne gospodarske ustanove. Lani je pristopilo 91 novih članov. Pridružite se še vi!

Karta Sloga vam da je lepe koristi in še pravico do nagradnega žreebanja za dve nagradi:

1) Vozovnica BUE-LJU-BUE in TISOČ DOLARJEV

2) Počitnice za dve osebi v Hanželičevem domu v polenti sezoni

Tel.: 4656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

BOG, naša ljubezen
in upanje!

V neizmerni žalosti sporočamo prežalostno vest vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je zapustila v 79. letu starosti po dolgi in težki bolezni in vdanem trpljenju ter s tolažili svete vere naša ljuba sestra, teta in svakinja, gospa

MARIJA ANA ŠKULJ, vdova KRALJ

Iskrena zahvala vsem, ki ste se od nje poslovili, jo kropili, zanjo molili; zahvala vsem molilcem rožnega venca, vsem, ki ste kakorkoli izkazovali svojo pomoč, se udeležili svete maše in se udeležili pogreba.

Zahvala delegatu prelatu Jožetu Škerbcu za obisk in molitev ob krsti. Posebna zahvala župniku slovenske fare na Pristavi, dr. Alojziju Kukovici za številne obiske ob njeni bolezni, prinašanje tolažil svete vere, za obisk in daritev svete maše ob krsti, za molitev rožnih vencev, vodstvo pogreba in pogrebnih svečanosti.

Žalujoci:

brat Rajko Jože;

nečak Jože z družino, nečak Marko z družino, nečakinja

Irena z družino, nečakinja Marija z družino, nečakinja

Magdalena z družino in nečakinja Monika.

Buenos Aires, Bariloche. 28. aprila 2000

DR. ANDREJ BAJUK

novi predsednik vlade

Že po zaključku lista smo izvedeli iz Slovenije, da je v sredo, 3. maja Državni zbor v tretjem poskusu na predlog pomladnih strank (SLS+SKD, SDS) za predsednika slovenske vlade izvolil **dr. Andreja Bajuka iz Argentine**, ki je že zaprisegel pred državnim zborom. V krajšem nagovoru poslankam in poslancem je med drugim poudaril, da bo kot predsednik vlade deloval v skupno dobro vseh drža-

vljank in državljanov brez razlik.

Na tajnem glasovanju je za izvolitev mandatarja glasovalo 46 poslancev, proti pa 44.

V skladu z veljavno poslovniško ureditvijo bo moral novoizvoljeni mandatar Andrej Bajuk najkasneje v 15 dneh državnemu zboru posredovati predlog za imenovanje ministrov.

Andrej Bajuk, rojen 18. oktobra 1943 v Sloveniji, je leta 1945 emigriral z družino, naselili so se v Mendozi, kjer je doštudiral, nato pa doktoriral iz ekonomskih znanosti na univerzi Berkely v Združenih državah. Leto dni je bil zaposlen na Svetovni banki v Washingtonu, nato pa je več let delal na Medameriški razvojni banki (IDB), najprej v ZDA, zatem pa še na predstavništvu za Evropo v Parizu.

